

(*) Ordinatio anni 1679. In Domibus inferioribus, quae nunc in Ordine nate sunt, vel praescripta a Statutis serventur ad literas, vel Domus ista aboleantur, ne vitae laxioris veluti effluvia existant, conserventurque in simplicibus gradibus.

rior, (*) a Superiori separata, Procurator cum facit superius Hebdomadam Sacerdotii ad ipsum tantum pertinent Missae propriae, quae occurrunt: & in festis, quae Capitulum habent Matutinae, & Horae. Caetera, & quod de praedictis Procurator non potest, facit Sacerdos, qui sequitur in eodem Choro.

22. Procurator semper ascendit in Vigiliis Refectorum Capituli, quoad Monachos, & Conversos. Antequam vero in praedictis Vigiliis ascendat, loquitur cum Coquinario: providet de Coquina, seu pitantia, quae die crastina Fratribus apponatur. Semel ad minus in hebdomada ascendit sursum, si potest.

23. Hebdomada in ramis Palmarum, feria quarta, Altare discooperit, & postea ad Domum Superiorem ascendit: in Sabbato reversurus ad disponendum Domum inferiorem, & operiendum Altare. Quandocumque autem superius est, potest sicut caeteri intrare Ecclesiam in Conventu.

24. Cum sursum ascendit facta oratione ad Ecclesiam, ad Priorem venit, & postmodum cum placet per Cellas Fratres Conversos visitat: post Vesperas autem nunquam, ante Missam festis diebus, nec in Adventu, & Quadragesima. Non debet Monachos visitare sine licentia: ad osium tamen potest pauca verba loqui.

25. Priore absente, vel si non potest Procurator in domo inferiori communicat Conversos, & Donatos infirmos, & eorum recipit Confessiones, eosque inungit, si tamen Sacerdos fuerit. Corpus autem Domini potest infirmus accipere a Procuratore, si sit Diaconus, quod tamen non debet fieri, nisi sit in extrema necessitate: & si nullus Sacerdos adest, qui hoc faciat. Hoc ipsum de Mercenariis dicimus, etiam Priore praesente, & jubente.

26. In die Natalis Domini, Paschae, & Pentecostes, ante Capitulum, descendit Procurator inferius, cum Fratre, vel alius est communicandus: atque potest in Domo inferiori Missas debitas reddere, sicut & Prior, exceptis Missis Anniversariis, & Tricenariis, quae superius reddi debent. Item in Domo inferiori Fratribus Capitulum tenet, eosque corrigit, & reprehendit. Mercenarios etiam corrigit, & reprehendere debet.

27. Ad eundem pertinet Festivitates, Jejunia Ecclesiae, & Ordinis preces Fratribus, qui diebus festis non ascendunt ad Domum Superiorem, post Vesperas intimare, & Fratribus, qui non adsunt, hoc ipsum debet per Coquinarium significare: Procuratoris est in Domo inferiori pulsare ad Primam.

28. Quando aliquid inordinate, vel minus discrete fieri videt ibidem, illico debet reprehendere, & ille, qui reprehenditur prostratus, statim debet veniam postulare.

29. In Festo Dedicationis cum Fratres thurificandi sunt, Thuribulum cum incenso ad Conversos thurificandos, vel hospites, si adsint post thurificationem Altaris tradit Coquinario: vel si deest, Antiquiori. Ad Vesperas utraque, Matutinas, & Missam, candelas accendit: Si die cra-

stina sit festum Capituli, antequam ascendat dicit omnes horas in Ecclesia.

30. Propter Festum Dedicationis, & Reliquiarum Ecclesiae inferioris, Prior, & Procurator jejunium non infringunt.

31. Greges annis singulis cum vadunt ad hycemandum, & cum redeunt a Procurator numerentur.

De Confessione, & Communione.

CAPUT SEPTIMUM.

1. Singulis diebus Dominicis, vel Sabbato praecedenti, aut semel ad minus in septimana, & praecipuis festis, Monachi non celebrantes tam Novitii, quam Professi consteantur Priori, vel ab eo deputatis. Propter hoc tamen non prohibemus, quin alias super hebdomadam confiteri possint in Capitulo: vel de licentia Prioris in Cellis.

2. Celebrantes vero multum hortamur, ut Confessionem Sacramentalem frequentent. Propter hoc enim quotidie post Primam pulsantur pro confessionibus faciendis; & tunc Confessarii deputati, accedunt ad locum constitutum, ut qui quotidie confiteri volunt, quotidie confiteri possint (a) sicut est laudabilis mos multarum Provinciarum, & Nationum nostri Ordinis, quod Sacerdotes non legitime impediti saepius consteantur, & quotidie celebrent.

3. Flexis genibus super formas procumbentes, & nudato capite Confessiones facimus, in iunctam autem poenitentiam a Confessariis prostrato corpore, & detecto capite reddimus: sed non eam, quae in Capitulo in iungitur.

4. Per totum spatium, quo fiunt Confessiones: nullus debet libros in Capitulo revolvere, aut aliquem strepitum edere.

5. Priores possunt subditos suos absolvere ab omnibus peccatis, & censuris Sedi Apostolicae non reservatis. Possunt etiam ex Indulto Domini Alexandri PP. IV. cum consilio Discretorum Fratrum suorum Literarum, & Deum timendum cum eis dispensare super irregularitate contracta, siue priusquam Ordinem intraverint, siue post, nisi casus esset Sedi Apostolicae reservatus. (b)

6. Ad Priorem proprie spectat Confessiones sibi subditorum audire, sed quia id solum commode non potest, teneatur nominare, & deputare aliquos ex discretioribus Monachis qui caeterorum Confessiones audire possint, unum scilicet in qualibet Domo, in qua morantur sex tantum Monachi, duos vero ubi Monachi sunt ultra sex. Sic autem ab eo deputati absolvere possunt ab omnibus etiam mortalibus peccatis, exceptis iis, quae specialiter, & expresse reservata sunt ipsi Priori, a quo tamen etiam reservatorum huiusmodi absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipsi in primis Confessarii iudicaverint. Quod si confessariis praefatis casus alicujus reservati facultatem petentibus Prior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice poenitentes etiam non obtenta a Priore facultate

(a) Sed cavendum est ne ex frequentissimo usu Confessionis, quaedam sicca confitendi consuetudo oriatur, quam non raro sequitur defectus contritionis, & emendationis, unde in hoc consilio prudenti Confessarii requirendum est, & sequendum.

(b) Omnes fere irregularitates ex defectu sunt reservatae Summo Pontifici, tollitur autem irregularitas ex defectu natalium per professionem religiosam, sed tantum quo ad Ordinis suscipiendum consulenda ergo sunt super hac re privilegia Ordinis concessa, de quibus infra.

gultate absolvere, juxta Decretum fel. record. Clementis Papae VIII. super casum reservationem ab omnibus Regularium Superioribus observandum de anno 1593. emanatum.

7. Peccata vero mortalia Priori specialiter reservata sunt haec (a) Homicidium, aut vulneratio, aut gravis percussio cujuscumque personae, veneficium, Sacrilegium, Revelatio Confessionis, Furtum, seu Rapina, Usura, Proprietas, omnis incontinentia actualis, siue lapsus carnis voluntarius opere consummatus, Simonia, Blasphemia in Deum, & Sanctos ejus, Perjurium, falsum Testimonium, Sortilegium, Incendium, Apostasia a Religione, siue habitu dimisso, siue retento: quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii fiat egressio. Injectio manuum violenta, falsificatio literarum, & sigillorum: Rebellio, seu inobedientia in suum Superiorem, manifesta infamatio criminis, quod quis alteri objicit, & non potest probare, Magisterium conspirationis inique: odium inveteratum, id est in quo quis per mensem integram perseveraverit. frequens dissimulatio discordiae, quae frequens censetur quando sex vices superat, Revelatio status, & defectum domorum, vel personarum Ordinis, ex quibus mala opinio, vel sinistra suspicio, vel diffamatio apud audientes oriri possit per aliquem scienter, & malitiose facta, alicui novitum, aut extraneo. Introductio Mulierum, incontinentiae causa infra clausuras Domorum, vel Grangias: malitosum impedimentum, aut malitiosa retardatio, aut apertio literarum a Superioribus, (id est a R. Patre, Capitulo Generali, & Visitatoribus, quibus adiunguntur etiam Scriba Capituli Generalis, & Procurator Generalis in Urbe) ad inferiores: & ab inferioribus ad Superiores: & si quae alia inveniuntur, quorum absolutio per Statuta Ordinis nominatim, & expresse reservatur Priori, aut R. Patri, vel Capitulo Generali. (b)

8. In casibus praedictis si quis offenderit non poterit per deputatos ad Confessiones audiendas absolvi, nisi prout jam diximus.

9. Vicarius habet auctoritate Capituli Generalis potestatem plenam in his, quae ad forum poenitentiae pertinent, quoad Priorem, & potest ipsum absolvere ab excommunicatione Juris, & ab omnibus casibus non reservatis Sedi Apostolicae, ac cum eo super his dispensare: sed possunt nihilominus Priores sibi ipsis Confessarium eligere (c) unum ex deputatis, qui poterit eos etiam a praedictis reservatis absolvere: nec tenebuntur sic confessi, & absoluti, eadem peccata iterum abolvere a Sententia. Ex Indulto etiam Domini Alexandri PP. IV. unus ex Monachis, quem ad hoc Prior sibi elegit, potest ipsum Priorem absolvere a Sententia, & censuris Ecclesiasticis, & dispensare cum eo super irregularitate in foro poenitentia duntaxat: (d) dummodo non sit casus Sedi Apostolicae reservatus.

10. Mortuo etiam Priore, vel quando absens esse debet ultra tres dies: Vicarius in Domo Monachorum eandem habet auctoritatem in

spiritualibus, quoad personas Ordinis, quam habet Prior, Jure Ordinario, & ex Statutis, & pariter Priore excommunicato, suspensio, vel interdictione, Vicarius habet illam potestatem quoad personas Ordinis, quam habebat Prior Jure Ordinario, & ex Statutis, donec ipse Prior a censuris praedictis absolvatur, aut alius ei in Prioratu subrogetur. Non enim potest ipse Prior medio tempore, hoc est durante excommunicatione, suspensione, vel interdictione, Vicarium absolvere, aut alium in eius locum subrogare.

11. Deputati ad Confessiones audiendas ab excommunicatione possunt absolvere, siue minori, siue majori a Jure, quae non sit reservata: sed a reservata siue a Jure, siue ab homine lata fuerit, non possunt absolvere: sed remittunt ad Priorem, vel si casus sit Papa reservatus, poenitens recurrit ad R. Patrem per se, vel per interpositam personam, qui pro sua prudentia, aliquem deputabit, qui cum poterit absolvere.

12. Verumtamen possunt Priores, si volunt alicui, seu aliquibus ex Confessariis in suis Domibus ad Confessiones audiendas deputatis, dare auctoritatem plenam, aut limitatam absolventi in praesentia, vel absentia sua a peccatis sibi auctoritate ordinaria reservatis. Hortamur autem Priores, ut rarius, & non sine urgente causa rationabili istud faciant, & si quando fecerint, curent ad tantum opus committere tales de quibus merito confidere possint, & qui scient, & valeant inter lepram, & lepram, sanguinem, & sanguinem discernere, & singulis salubre dare consilium, & necessarium adhibere remedium: nam hoc casu confessi, his quibus est haec specialis absolventi a reservatis peccatis facultas concessa: non tenentur iterum Priori confiteri.

13. Vigore insuper facultatis per Apostolicam Sedem concessae personis nostri Ordinis in die Nativitatis, & Purificationis Beatissima semper Virginis Mariae, & quae communiter apponi solet in Apostolicis Indulgentiis, possunt deputati ad audiendas Confessiones absolvere ab omnibus sententia, & peccatis etiam reservatis Sedi Apostolicae. A caeteris peccatis non reservatis possunt ut supra dictum est ordinario deputati ad audiendas confessiones tam Priorem suum, quam caeteros subditos sibi consentientes absolvere, & eis satisfactionem injungere.

14. Quod si quis Prior, Procurator, Monachus, aut Conversus in itinere constitutus, (e) alteri quam Priori suo, vel deputato, de aliquo mortali reservato confessus fuerit: domum reversus tenebitur iterum confiteri Priori, aut Prior Vicario: nisi alium elegerit Confessarium.

15. Solus R. P. Carthusiae, & quos ad id subdelegandos duxerit possunt ex Indulto SS. D. N. PP. Innocentii XI. per literas in forma Brevis sub die 18. Octobris 1687. emanato, personas Ordinis ab omnibus excommunicationis, suspensionis, aliisque Ecclesiasticis sententia, censuris a Jure, vel ab homine, quavis causa latis, & inflicis, necnon a casibus etiam per Literas Apostolicas in die Coenae Domini legi, & promulgari soli.

(a) Haec Decretum D. Clementis PP. VIII. quo Capitulis generalibus datur potestas reservandi peccata gravia, quae pro Religiosis conservantur, aut conscientiae puritate reservanda viabantur, quod legendum est, & ejus mens in omnibus servanda. Donati autem huiusmodi reservationi sunt subiecti, sed in materia proprietatis, & iusti requiritur pro eis eadem quantitas, quae pro secularibus censetur sufficiens ad mortale.

(b) Vide num. 59. cap. 22.

(c) Istud est de Jure communi, C. ne pro dilatione extra de poenit. & remiss.

(d) Per irregularitatem super qua in foro conscientiae duntaxat dispensatur, illam intelligo, quae ex defectu occulto oritur, & in foro conscientiae tantum cognoscitur.

(e) Iter agentes ex Jure dispositio possunt confiteri cuilibet Sacerdoti approbato.

liam a principio inchoat (a) caput nudat, & Nos omnes similiter: donec ab eo dictum sit, & reliquis.

3. Historiam legit celerius, sermones, & Homilias tardius aperte tamen, & distincte legat omnia, ut possit intelligi, & tali voce, quod possit audiri. Provideant autem Procurator, & Coquinarius, ne in Refectorio tumultus aliquis, aut vox, nisi solius legentis audiatur.

4. Quod Lector, dato signo, dicturus est, Tu autem Domine, vel ultimum versum lectionis, Caput discoperit, & responso a Conventu Deo gratias, de lectorio descendit, & inclinat versa facie ad Conventum. Si aliquis de libris, quos attulit, referri debet: Novitius, vel ultimus, finito prandio cum in Ecclesiam, vel Capitulum desert, & si plures sint libri portandi Juniores in ordine Novitium aut ultimum juvant.

5. Lector Refectorii in Refectorio benedictionem ad prandium, vel coenam iterare non debet, gratias autem reddit in Ecclesia, vel in Capitulo, nec unquam sine licentia in Cella sequentem refectorem sumit. Quod si in Refectorio coenam facere voluerit (b) nulla ibidem illi pitantia detur, sed sit contentus his, quae ceteris fuerint Conventualibus ministrata, nec tunc aliud quidquam die illa ministraretur ei in Cella, nisi necessitate cogente.

6. Similiter eis, qui faciunt coenam in Refectorio, nihil aliud die illa, nisi necessitate cogente ministraretur in Cella.

7. Quando Lector Refectorii diebus Capituli supplet in Ecclesia vices Hebdomadarii, Missam Conventualem celebrando, supplet etiam ejus vices in Refectorio mensas benedicendo, & gratias agendo: unde eo casu lectoria Refectorii transit ad eum pro illa die, cui post ipsum contigit ex ordine.

8. Si Lector Refectorii non potuit inchoare hebdomadam suam, quam cito poterit, debet eam recuperare, etiam post feriam quintam.

9. In hebdomada Natalis Domini, Lector Refectorii legit duos dies, scilicet in Dominica, & die Natalis Domini, nisi eadem solemnitas in eadem Dominica egerit. Tunc enim sicut in hebdomada Paschae, & Pentecostes uno tantum legit die, deinde ceteri per ordinem, & singuli dicunt culpas suas pro defectibus in lectura post expletum Lectoris officium in Dominica sequenti. Qui autem legit in Circumcisione Domini, diebus etiam Capituli in eadem septimana sequentibus legere debet, sicut per annum solet fieri, sed intra Quadragesimam quando in una hebdomada occurrunt tria festa Capituli praeter Dominicam, hebdomada illa inter duos Monachos dividitur, & pro duabus hebdomadibus transit: Nec secundus Lector pro hac vice aliam hebdomadam lectionis in Refectorio facit.

10. Intrantes nudamus capita, & veniente contra sedes nostras, inclinamus ad Crucem. Benedicite, & sequentem versum incipit, qui praest Conventui, similiter, & versum post prandium, & coenam.

11. Mensas autem benedicat, & gratias agit

Sacerdos Hebdomadarius, si Missam ea die celebravit, qui ejus vices supplevit, mensas benedicat. Excipiuntur festa, in quibus totum officium Prioris est, & dies sepulturae defuncti. In his enim Prior, vel qui ejus vices agit, mensas benedicat. Similiter quando sepelitur defunctus in die, in qua alias non fuisset in Refectorio comedendum, Prior, vel qui ejus vices agit, mensas benedicat. Quicumque autem mensas benedicat, debet primo mensam Prioris, si Prior in ea sit comesturus, benedicere. Deinde mensam Chori sinistri, deinde mensam Conventorum, si adsint, & postremo mensam dextri Chori.

12. Data benedictione Lectori, omnes inclinamus ad Crucem, & media pars Conventus intrat a parte Superiori Scammorum, & alia pars a parte inferiori, tenemusque nudata capita donec Prior post unum, aut alterum versum lectionis, mantile suum dovolvatur, aut aliud signum faciat. Sed neque sedemus, donec Praesidens sedeat primus.

13. Apponenti aliquid nobis, & removeni inclinamus: & ipse nobis. In apponendo autem, & removendo scutellas, post Priorem, & Hospites, si adsint, & ad mensam Prioris comedunt: semper incipitur a dextra parte Refectorii. Pitantiam in Refectorio appositam, nullus ad se trahit, donec ille, qui apposuit, redierit ad sedem suam, & Praesidens ad se traxerit sibi appositam pitantiam.

14. Oculos ubique, sed in Refectorio maxime tenere debemus: ne aliquam murmurandi, vel ridendi materiam nobis asserant.

15. Panem nostrum, & pitantiam, ita debemus aequaliter scindere tam in Refectorio, quam in Cellis: ut quod residuum fuerit, honeste cuilibet possit apponi. Vinum quoque in scyphos cum tali quantitate apponendum est; ne illud cogamur in vasa refundere. Bibentes autem, duabus manibus Scyphum tenemus.

16. Monachus nolens ea, quae sibi apponuntur comedere: alteri porrigere fas non habet. Scutellas non exponimus, donec Prior suam exponat, & cum duae scutellae apponuntur: quando exponimus eas: unam infra alteram ponimus nisi tantum de cibis illatis remanserit, quod id facere sine immersione nequeamus.

17. Quando Lector Refectorii dato per Praesidentem signo dicturus est, Tu autem, vel ultimum versum lectionis: capita nudamus, nec surgimus donec responderimus, Deo gratias, quando dicendum est. Postquam vero surrexerimus, antequam incipiatur a Praesidente versus pro gratiarum actione, inclinamus ad Crucem: Et similiter post inceptum Psalmum Misere mei Deus, quando a Refectorio in Ecclesiam pergimus.

18. De Refectorio Novitius primus exit, excepto illo, qui praecedit ad aperiendam Ecclesiam, & excepto die Coenae Domini, post collationem mandati, quia tunc Prior primus exit.

19. Qui praecedenti horae in Ecclesia immediate ante Refectionem cantatae non interfuerit,

(a) Id intelligendum est de Homiliis, quarum Evangelium non fuit lectum in Ecclesia, non vero de Homiliis Dominicarum intra Octavas, quarum Evangelium jam fuit lectum in solemnitate: tunc enim tantum dicitur Homilia lectionis

Evangelica, in Dominica intra Octavas talis solemnitate. (b) Id intelligendum est quando Lector non vult utilitatem, sibi per Superiorem oblata.

rit, non poterit ad Refectorium post illam horam convenire, & qui in Refectorio non fuerit pransus: coenam in eo sumere non debet. Qui vero prandit in Refectorio, a coena sine licentia abesse non debet: dummodo Vesperis interfuerit.

20. In Refectorio Monachorum nulli nostrum licet loqui nec Converso unquam comedere. Nunquam in Refectorio Conversorum, nunquam in Refectorio Monachorum comedimus, nisi quando juxta Statutum in Refectorio comedere debemus. Nunquam exceptis propriis Cellis, in aliqua Domo, vel officina, Monachi manducant, aut bibunt, nisi Prior, & Procurator: Nemo autem unquam nostrum in aliena Cella.

21. Ad Coenam in Refectorio, non ova, non pisces, aut aliqua talis pitantia, nec etiam Coquina (a) unquam detur, nec ab aliquo tunc comedatur: Prior, & Procurator, qui contrafecerint, aut fieri permiserint, nec non omnes qui comederint: prima die sequenti sine Capitulo a vino abstinere teneantur. Verumtamen in Domo Carthusiae, tribus diebus Capituli Generalis, Prioribus in Refectorio coenantiis aliqua pitantia ministratur.

22. In coenis etiam Cellarum diebus binae refectioes, servetur frugalitas, & Carthusiana simplicitas. Propterea sufficere putantes duo ova, aut aliud aequivalens pro singulis: prohibemus omnes superfluos abusus, tanquam Statutis, & sobrietati Carthusianae Religionis repugnantes.

23. Diebus Dominicis, aut ultimo continentis sequente festo quo comeditur in Refectorio post coenam, & peractas in Ecclesia gratias tanquam Christi mendici ad Refectorii ostium panes singuli recipimus, eos tradenti inclinantes, & ipse nobis. Quod si in jam dicto festo jejunium occurrat, postridie ad Cellas deferuntur.

24. Absente Conventu nullos licet in Refectorio admittere ad refectorem sumendam.

25. In die Coenae Domini ad collationem, quae fit post mandatum in Refectorio: nihil omnino praeter vinum, & aquam ministratur. Nestar quoque, aut alias quaslibet species vini, & specierum confectioes, nullo unquam tempore in Refectorio ministrantur.

26. Alienum prorsus est a Carthusiana sobrietate, & voluntaria paupertate de victualibus murmurare, maxime coram Conventu. Propterea quicumque id facere praesumpserit, privetur ea re pro qua murmuraverit. Non tamen pro hoc prohibere intendimus, quin quilibet suas necessitates Superiori exponere possit cum modestia, & animi resignatione, sed volumus Praesidentes Domorum sibi Subditis necessaria juxta formam Ordinis sufficienter providere, & nihilominus malas consuetudines contra sobrietatem, & attritionem nostri propositi salutaris in animarum dispendium circa cibos superfluos, & lautiores omni cum diligentia efficaciter propulsa. Hortamur autem, & obsecramus Subditos omnes in Domino pro sua salute, & totius Ordinis honore, ut cum omni humilitate, mansuetudine, & patientia, in hoc suis Praelatis obtemperent, nec inde murmurent, aut

Praelatos suos aliquatenus inquietent: si Divinam, & Ordinis voluerint ultionem evadere.

De abstinentia, & jejunio.

CAPUT DECIMUM.

1. Secunda, quarta, & sexta feria ex antiqua consuetudine pane, & aqua, & sale, si cui placuisset, contenti eramus, quod quia dudum in desuetudinem abiit (b) volumus ut unam ad minus in septimana qualibet abstinentiam omnes Monachi faciant: quos infirmitas, aut senectus, aut debilitas non excusat, vel alia causa, quae Priori rationabilis videatur. Nec tamen propter hoc antiquam consuetudinem de faciendis abstinentiis feria secunda, & quarta irritamus, seu prohibemus, his qui illam observare voluerint, & iudicio Prioris potuerint.

2. Nulli detur gratia generalis de abstinentiis semel qualibet hebdomada non faciendis, sed qui gratiam super his obtinere volent, misericordiam petant eo die, quo fieri debet abstinentia: nisi legitimo detineantur impedimento. Nulla autem occasione diebus abstinentiae deputatis butyro, caseis, aut ovis utimur, quandiu in Domo aliqua Ordinis sani fumus: similiter, nec in Adventu.

3. In itinere tamen constituti quando Pisces, aut alii convenientes cibi non reperiuntur, praedictis diebus abstinentiae uti possumus ovis, butyro, caseis, & similibus lacticiis. Hospitibus etiam, qui de Ordine nostro non sunt: permitimus ova, & lacticia, quando illis vesci licitum est, ministrari.

4. In Vigiliis Natalis Domini, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, S. Joannis Baptistae, Apostolorum Petri, & Pauli (c) Conceptionis, Nativitatis, Praesentationis, Purificationis, Annuntiationis, Compassionis, & Assumptionis Beatissimae semper Virginis Mariae, S. P. Nostri Brunonis, & omnium Sanctorum, fit abstinentia, nisi veniant in festis duodecim lectionum. Propter hoc tamen non praecipitur abstinentia frequentior, quam semel in septimana.

5. Quando Festum duodecim lectionum occurrit in Vigilia Pentecostes, abstinentia fit die praecedenti, & in ipsa vigilia abstinemus & lacticiis, etiam in Refectorio. Cum autem Festum duodecim lectionum occurrerit in vigiliis Ascensionis, vel Corporis Christi, fiat abstinentia feria sexta sequenti, & in praedictis vigiliis abstinetur a lacticiis.

6. Cum vigilia Corporis Christi, & B. Joannis Baptistae in una occurrerint hebdomada, in vigilia Eucharistiae, fiat abstinentia Ordinis: in altera vero a lacticiis. Quando autem Festum Corporis Christi in vigilia B. Jo. Baptistae occurrerit, fiet abstinentia feria quarta praecedenti: & ipso die Eucharistiae nec jejunamus, nec a lacticiis abstinemus ob reverentiam tanta solemnitate.

7. Quando vigilia B. Joannis Baptistae, & vigilia Apostolorum Petri, & Pauli occurrunt in eadem hebdomada, in prima vigilia fit abstinentia: in secunda vero jejunatur, & dumtaxat a lacticiis abstinetur: quod etiam servatur in vigilia Visitationis B. Mariae.

N n n 2 8. Quan-

(a) Vide sensum hujus verbi infra num. 20.

(b) In antiquis Statutis Secunda pars haec dissiucto tam expressa habetur.

(c) Haec abstinentia fit in vigilia Sancti Nicolai, nisi occurrat in Dominica, quo casu fit Sabbato praecedenti.

solitas, aut alias quascumque Romanorum Pontificum Constitutiones quomodocumque Pontifici, & Apostolice Sedi reservatis in foro conscientie tantum absolvere, & liberare.

16. Prædicti autem ut supra delegati, per R. P. ad absolvendum a casibus Sedi Apostolica reservatis, non possunt alteri committere vices suas: cum sit in eis electa industria personarum.

17. Nulli extraneo Sacerdoti, sive Seculari, sive etiam Regulari poterunt aliqui nostrum, quamdiu in Domo Ordinis sunt, etiam transientes licite confiteri, nisi Priorum licentia impetrata quam quidem licentiam Priores absque causa multum rationabili non concedant, vel nisi quis ostenderit se habere privilegium sibi datæ potestatis a Domino Papa expresso nomine Carthusiensis Ordinis.

18. Vigore etiam facultatis per Apostolicam Sedem concessæ alicui personæ Ordinis nostri, & quæ communiter apponi solet in Papalibus Indulgentiis, quod videlicet quis possit sibi eligere Confessarium idoneum, Secularem, aut cuiusvis Ordinis Regularem, qui possit eum absolvere ab omnibus peccatis suis, etiam prædictæ Sedi reservatis: nullus de Ordine nostro potest sibi alium eligere Confessarium, quam Subditus Priorem, vel unum ex Ordinariis ad Confessiones audiendas in Conventu deputatis.

19. Præterea personæ Ordinis nostri ex Indulto Domini Martini PP. V. possunt in mortis articulo eligere sibi Confessarium, (a) qui omnium peccatorum, de quibus contriti sunt, & confessi, potest eis dare plenam remissionem. (Ordinatio anni 1679. Ex Sedis quidem Apostolicæ gratia Ordo gaudet communicationis privilegiorum, aliorum Regularium Ordinum, & patet ex Bulla Domini Gregorii PP. XV., sed ne ullus unquam abusus, ex tam amplis privilegiis irrepit inter nos contra mentem Ordinis, & ipsius Sedis Apostolicæ, qua juxta exigentiam temporum, privilegia ipsa explicat, aut restringit; statuiamus, & ordinamus, ne ulla persona Ordinis possit uti privilegiis, aliis Regularibus concessis, circa casus, censuras, & dispensationes, quæ in nostris Statutis expresse non habentur, absque scitu, & consensu R. P., aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum istorum dispensatio.)

20. Confessiones Secularium, & aliorum, qui de Ordine nostro non sunt, mercenariis exceptis, qui nobis domesticè famulantur, (b) sine superiorum suorum licentia audire non possumus, nec debemus. Quod si de Superiorum licentia ad nos venerint: erit in libera optione Priorum, ut recipiantur eorum Confessiones, aut non. Verumtamen quantum possumus, hortamur, & suademus, ut Priores sese in hoc multum difficiles exhibeant, & nisi necessitas urgens, vel evidens utilitas exigat, nullatenus dictas Confessiones admittant, & ubi hætenus non fuit consuetudo dictas Secularium Confessiones admittendi, nullo modo in posterum introducantur; ubi vero jam forte introducta est, si sine scandalo, & perturbatione magna fieri poterit, omnino tollatur: aut certe paulatim abscindatur. Quare nihil gratius Ordini per Priores præstari poterit: cum natura nostræ professionis admisionem hujusmodi Confessionum,

omnino recusare videatur: mulieres autem; etiam cum Superiorum suorum licentia, nullatenus ad Confessiones faciendas recipiantur.

21. Inhibemus universis Personis Ordinis nostri, ne quisquam audeat, præterquam in casibus a Jure communi expressis, ministrare secularibus, & aliis non subditis Sacramenta Ecclesiastica ullo modo, aut levare infantem de Sacro Fonte, aut alia hujusmodi, quæ nostrum statum minime decet.

22. Quicumque Priori suo, vel alteri Sacerdoti improperaverit, quod ipse suam, vel alterius confessionem revelaverit, cum hoc peccatum, revelare scilicet alienam confessionem, sit gravissimum, & detestabile crimen: nec probari possit, nisi ipse Confessarius hoc dixerit, quod videlicet hoc, vel illud a tali, vel tali in confessione habuerit, nisi improperans probaverit, tanquam notabiliter criminofus incareretur, nec inde educatur, donec famæ illius, quem offendit satisfecerit, & per Capitulum Generale, seu R. P. relaxari meruerit. Quod si Prior hoc improperaverit, per tres menses sit extra sedem suam ubique in Conventu, & per Capitulum Generale, seu R. P., aut Visitatores, prout casus exegerit, puniatur.

23. Quod si legitime probatum fuerit, aliquem revelasse confessionem, tanquam sacrilegus, & enormiter criminofus incareretur, & sit perpetuo inhabilis ad audiendas Confessiones, & ad omnia officia Ordinis, nec educatur de carcere: donec Judicio Capituli Generalis, aut R. P. condigne poenituerit.

24. Omnes personæ Ordinis nostri, cuiuscumque status, conditionis, vel sexus fuerint, tam Novitiæ, quam Professe, quæ Missas non celebrant, prima Dominica cujuslibet mensis, & ipsa die Nativitatis, & Coenæ Domini, Paschæ, Pentecostes, Eucharistiæ, & S. P. nostri Bruno-nis, cum præparatione debita, SS. Dominici Corporis Sacramentum in Missa Conventuali, nisi aliter essent legitime præparati, recipiant.

25. Laicos etiam de familia nostra, & ceteras personas Ordinis aliunde venientes, & servitores earum, si de peccatis rite confessi fuerint: communicare possumus post Conventum.

26. Consulimus, & hortamur, ut præter publicam Communionem, quæ sit supradictis temporibus, Monachi non celebrantes, singulis saltem Dominicis diebus, & solemnitatibus, in privata Missa communicent.

27. Cum nihil habeamus in terris Venerabilis Corpore D. N. Jesu Christi, & reliquiis Sanctorum, ac iis, quæ pertinent ad cultum Ecclesiæ, ordinamus ut Priores omnem curam, & diligentiam adhibeant, ut ipsa primum loca divino cultui dicata, mundissima, & nitidissima sint. Deinde, ut vasa ipsa, & Theca, in quibus SS. Corpus Christi, & Reliquiæ continentur, præter omnimodam munditiam argentea sint, aut ex aliqua decenti materia. Calices etiam, & eorum Tersoria, Corporalia, Pallæ, & Altarium paramentâ, & omnis denique suppellex, & ornatus Ecclesiæ, mundissima in primis, & decantissima debent esse: Quoniam in divinis, & Ecclesiasticis rebus crassa quædam negligentia indicat animum a timore Dei alienum.

28. Cum

(a) Circa Indulgentias vide Bullam Domini Pauli PP. Vini Bullario tom. 3. pag. 203.
(b) Mercenariis nostris non debemus absolvere & reservatis

Episcopo Diocesano, absque eius licentia: ad ceterorum autem secularium Confessiones audiendas requiritur eius approbatio.

28. Cum aliquis nostrum fragilitatem patitur dormiendo, sic enim honestatis causa pollutionem nocturnam nominare solemus: celebrare, aut communicare, vel non, nec laudamus, nec vituperamus. Utrumque enim bene, & male fieri potest, dum alii timore, & reverentia abstinent, vel devotione, aut spe majoris boni communicant, alii vero præsumptione, & audacia quadam temere ad Divina Mysteria accedunt. Qua propter nihil super hoc melius statuendum esse judicamus, quam si unum quemque pro facti qualitate, suæ, atque Confessarii sui conscientie relinquamus.

29. Si tamen talis fragilitas, esset, quod abisti, peccatum mortale, nemo tunc debet communicare, vel celebrare: sed pro timore Dei Omnipotentis abstinere, nisi forte tunc aliquis Infirmus necessario communicandus esset, aut Missa in Conventu celebranda, quæ sine scandalo omitti vel transferri non posset, & nullus alius superesset Sacerdos, qui hoc faceret. In hoc enim & similibus casibus judicamus cum timore, & tremore, præmissa tamen confessione, poenitentem posse celebrare: imo etiam pro dando Viatico debere. In omnibus vero aliis casibus quibuscumque, si fragilitas sit mortalis, omnes a Communione, & celebratione abstineant, & interim pro tanto reatu digne poeniteant, & satisficiant.

30. Eos vero, qui, cum fragilitas, aut nullum, aut veniale peccatum est, judicant secundum Deum esse melius, & utilius celebrare, aut communicare, quam abstinere, monemus ut quidquid in tali casu minus habent de munditia, & puritate Corporis, hoc totum suppleant, humilitate cordis, & devotione majori.

31. Si tamen aliquis sentiret se interius propter talem fragilitatem esse deordinatum, & minus recollectum, laudamus, nisi necessitas, aut scandalum aliud exigat, ut in tali casu a celebratione, & communione abstineat.

De Capitulo.

CAPUT OCTAVUM.

1. Intrantes, & exeuntes de Capitulo, ad crucem nudatis capitibus inclinamus.

2. Lector Capituli egreditur diebus Dominicis cum dicitur versus, unus omnino. In festis super hebdomadam dicto, Confiteor, ipsius est prius claudere ostia, quæ sunt claudenda pro Domorum consuetudine, postea librum præparare. Quamdiu est ad Lectorium, ibi non inclinatur dum dicitur Gloria Patri, vel Pater noster, licet tunc Conventus inclinet, nec pro defectibus ibidem factis veniam capit, nisi postquam omnia legenda legit, & librum clausit.

3. Omni tempore post lectionem, regresso Lectore ad sedem suam, statim Prior Benedicite dicit, & nos respondentes, Dominus, aliquantum inclinamus, & in certis quidem solemnitatibus sit sermo, prout notatur in Calendario. Ceteris autem festis, quæ dicenda sunt pro consuetudine Domorum, Prior dicit, & antequam incipit Psalmum De profundis, qui de statuto possunt petere orari pro se, vel suis, petant misericordiam pro quibus, & pro benefactoribus, & Reccommandatis, Psalmus De profundis subjungitur.

4. Quo cum suis Orationibus, finito, exeunt Novitii, & Dominicis diebus dumtaxat, Monachi omnes ordine antiquitatis publice recognoscunt culpas suas, (*) de defectibus in Divino Officio, de status, & ceremoniis male observatis, de fractione silentii, de absentia a Divinis, & de tarditate veniendi ad Ecclesiam. Hebdomadarius autem Sacerdos, Diaconus, Cantor, & Lector Refectorii, finita hebdomada, Dominica sequenti in Capitulo dicunt culpas suas de defectibus factis in eisdem Officiis. Quando vero pro alio legit aliquis in Refectorio, non tenebitur dicere culpam suam in Capitulo de leſura Refectorii, nec Lector Hebdomadarius, nisi legerit saltem semel: recognoscere etiam tenetur culpam suam in Capitulo, qui Conventum errare fecerit, aut qui correctus ab Emendatore errorem suum defendit, vel qui confusionem aliquam in choro, vel alibi in Conventu fecerit, vel qui tantam moram fecerit veniendi ad Ecclesiam, quod ab Infirmario requisitus fuerit.

5. Dicentes autem culpas suas de fractione silentii, debent exprimere locum, vices, & qualitates personarum, & tenentur disciplinas cum virgibus a Præsidente recipere, nisi ea die celebrare habeant in Conventu, vel nisi ea die sit communio generalis, vel nisi ex aliqua causa rationabili Præsidentis disciplinam in aliam poenitentiam commutet, & omnes Priores fervent, & servari faciant istud statutum de disciplinis pro fractione silentii dandis: alias Visitatores super hoc provideant. Dicentes etiam culpas suas de egressu Cellæ inordinato, debent exprimere tempus, & vices.

6. Dum culpe recognoscuntur, Capitulum nullus intrare, aut exire debet. Nullus etiam culpam suam, vel alterius, præsumat in Capitulo, vel alibi in Conventu defendere. Qui contrafecerit, ad terram comedat, vel arbitrio Prioris poenæ subjaceat graviori.

7. In Capitulo non loquimur, nisi quando confitemur, aut Capitulum tenetur, & tunc etiam nullus loquitur, nisi ea tantum, quæ ad necessitatem, vel Religionis observantiam pertinere noscuntur. Secreto autem loqui cum aliquo nulli licet ibidem, vel ubicumque fuerit in Conventu.

8. Quacumque ex causa aliquis sit in disciplina, nullus audeat pro eo rogare in Conventu, nisi volente Priore.

De Lectore Refectorii, ipsoque Refectorio.

CAPUT NONUM.

1. Lector Refectorii, Correctorem ad quem pertinet leſuram Refectorii ordinare, & assignare, debet interrogare quid legendum sit, & congruo tempore libros, qui ad legendum sufficiant, in Refectorium portare.

2. Cum Conventus ingreditur, Lector stat versus facie ad Orientem, seu ad mensam Prioris, inclinante autem Conventu ad Gloria Patri, & Pater noster, & ipse inclinatur versus facie ad Conventum. Iube Domine dicit stando ibidem, & eodem modo. Non debet autem sedere, donec sedeat, qui præest Conventui, nec cooperire caput donec Prior mantile suum devolvat, aut signum faciat. Quandocumque etiam Homi-

Nnn

(*) Ordinatio anni 1679. Recognoscunt culpam diebus Dominicis nunquam eſentur in absentia Prioris, Vicarius enim, aut antiquior debet respondere, culpas suas recognoscuntibus juxta nos. cap. 4. ſeſenda Parit Statutorum poenitentiaque a Statutis præſcriptis impoſita.

8. Quando vigilia Annuntiationis accidit feria secunda, vel tertia hebdomada Sanctæ, abſtinentia non fit in ipſa vigilia, ſed in die Paraſceves. Quando vero dictum feſtum celebratur infra octavas Paſchæ: ipſius vigilia nec jejunamus, nec a lacticiis abſtinemus.

9. Si Feſtum duodecim Lectionum feria ſexta hebdomade minutionum occurrat, abſtinentia fit in Sabbato, & pariter ſi Circumciſio Domini occurrat feria ſexta, abſtinentia fiet Sabbato ſequenti.

10. Quando feria ſexta, occurrat Feſtum duodecim Lectionum, abſtinentia fit feria quarta, deinde devenit ad feriam ſecundam, deinde ad Sabbatum, deinde ad feriam tertiam, deinde ad feriam quintam: Sic quod ſaltem in hebdomada fiat abſtinentia, exceptis Septimanis Paſchæ, & Pentecoſtes, & Natalis Domini, quando accidit in Dominica, aut feria ſecunda, vel Sabbato. Quod ſi feria ſexta feſto impedita fuerit, & occurrat feria tertia, vel quinta jejunium Eccleſiæ: volumus abſtinentiam fieri feria quarta, vel ſecunda.

11. Volumus, ut nihil accipiatur, etiam gratis oblatum pro pitantiis dandis diebus abſtinentiæ deputatis: Sed ſi quid detur, alio die expendatur. Circa pitantias etiam, quæ dantur feria ſecunda, & quarta, & interdum diebus abſtinentiarum: Præſidentes Domorum, & inde Viſitatores diligenter invigilent, ut non indifferenter Statuta relaxentur: Sed penſata locorum & perſonarum qualitate pitantiæ ipſæ moderentur, & reſtringantur.

12. Die, qua debet fieri abſtinentia, Monachi extra proprias Cellas non laborent: nec tunc eis ſpatiamenta, aut recreationes concedantur.

13. In vigiliis Beatorum Jacobi, Bartholomæi, Laurentii, Matthæi, Simonis, & Judæ, Andreæ, Thomæ, & Matthiæ: Jejunium cum commemoratione ſervetur, & fiat.

14. Feria ſecunda, & tertia Rogationum, lacticiis quidem utimur, ſed jejunium ſervamus: nec etiam ſi tunc feſtum Apoſtolorum Philippi, & Jacobi contingat: illud infringimus.

15. Jejunia temporalia ſuis temporibus cum tota Eccleſia obſervamus, & quoties occurrat Eccleſiæ jejunium, a nobis ſervatur iſdem diebus, & quemadmodum ipſa Eccleſia ſervat, adeo ut in feſtis etiam ſolemniſſimis, ſi tale occurrat jejunium, ſemel tantum reſciamur.

16. Ab Exaltatione S. Crucis uſque ad Paſcha non niſi ſemel in die reſciamur, exceptis feſtis Capituli extra Adventum, & Quinquageſimam, occurrentibus: & minutionum diebus. Et hoc inviolabiliter obſervetur, exceptis Infirmis, valetudinariis, itinerantibus, debilibus, ſenibus, & minutis. Alias vero ſi Prior frerit, vel fecerit frangi (a) ſit extra Sedem ſuam in Eccleſia per quadraginta dies, & ſi Vicarius idem fecerit, ſit Novitiis per quadraginta dies.

17. In die tamen ſuſceptionis novi Prioris, & in die Sepulture Fratrum noſtrorum, jejunium ſolvitur: niſi tale eſſet quod pro feſto Capituli minime frangeretur.

18. Similiter propter hoſpites noſtri Ordinis,

vel etiam extraneos, dummodo graves, & honeſtæ perſonæ fuerint, de ſero ad noſtras Domos venientes, permittimus hoſpitalitatis gratia, Prioribus, & Procuratoribus Jejunium, quod non fit de Eccleſiæ præcepto, frangere.

19. A Paſcha vero uſque ad feſtum Exaltationis, exceptis prædictis jejunii, & feria ſexta in qua feſtum Capituli non occurrat: iterato reſciamur. Verumtamen, ut aliquod ſaltem veſtigium abſtinentiæ priorum Patrum noſtrorum, quam in hoc etiam tempore feria ſecunda, & quarta faciebant, apud nos remaneat, volumus ut feria ſecunda, & quarta hebdomada, quæ feſtum Pentecoſtes præcedit, jejunium ſervetur, quatenus per hoc etiam ad tantam ſolemnitatem, & Spiritus Sancti ſuſceptionem melius præparemur.

20. (b) Coquinam, ſeu pitantiam nobis miniſtrata, non debemus in craſinum, neque etiam in Veſperam ſine licentia reſervare.

21. Extra horas reſectionis aliquod alimentorum ſumere, aut vinum bibere nulli noſtrum licet, niſi Infirmis, debilitas, aut alia rationalis cauſa excuſet. Verumtamen conceditur diebus jejunii ſero cum vino fruſtulum panis ſumere, ne potus noceat.

22. Quoties aliquis noſtrum ubicumque fuerit, ſcienter biberit purum vinum, niſi urgente neceſſitate, toties abſtineat a vino, quando bibere poterit ordinate.

23. Vinum, & cerviſia tali menſura miniſtrentur, ut nulla detur occaſio notabilis exceſſus quod ſi aliqua ſit Perſona Ordinis, quæ incauta ſumptione vini, vel cerviſiæ, patiatuſ aliquid detrimenti, quoad uſum rationis, vel valetudinem corporis: Priores taliter reſtringant menſuram utriuſque, ut natura ſe habeat neceſſitatem ſuam: Ut tamen nullum in corpore, vel conſcientiæ patiatuſ detrimentum.

24. Qui ſecundum ſanctiſſimam noſtri Ordinis conſuetudinem a S. Patribus noſtris introductam, omnem eſum, & ſumptionem carniſum, & omnium quæcumque ex carniſum quomodolibet conſent, ſive per modum cibi, ſive per modum potionis, ſeu ſorbtionis ſumantur, a noſtro propoſito abſtineamus: Statuimus, ut quicumque noſtri Ordinis Profeſſus, hujus tam laudabilis inſtitutionis tranſgreſſor extiterit, carnes videlicet comedendo, (c) ſeu alicui perſonæ Ordinis miniſtrando, aut comedentibus, vel miniſtrantibus conſentiendo, vel non prohibendo cum potuerit prohibere, vel qui infra Domum ſue Clauſuram, quibuſcumque perſonis carnes miniſtraverit, ſeu ab aliis permiferit miniſtrari, nec prohibuerit, prohibere cum valebit: Si Prior, vel Vicarius, aut Procurator hoc fecerit, ipſo facto tanquam ipſius ſui Inſtituti calumniator, & tranſgreſſor, obedientiam perdat, & vocibus, ac locis debitis, & cæteris obedientiis Ordinis careat in æternum. Si vero ſimplex Monachus, aut alia quævis perſona Ordinis extiterit, voce, loco, ac obedientiis carens perpetuo, ad Capituli Generalis voluntatem, carceri mancipetur. Hanc autem laudabilem Conſtitutionem, & omnes Moniales noſtri Ordinis, & eis Præſidentes, de verbo ad verbum extendi volumus, & jubemus.

(a) Sabaudi abſque rationabili cauſa, juxta id, quod exprimitur cap. 10. num. 17.

(b) Per verbum iſtud intelligitur ſpecies pidmenti apud Nos in prædico tantum miniſtrari ſolita.

(c) Extas excommunicatio a S. D. N. Paulo V. Summo Pontifice lata in eos, qui vellent abſque uti quomodolibet licentia a Penitentiaria Romana quibuſdam olim obſervatis pro ægrotis præjudicium hujus laudabilis Conſtitutionis.

mus. Carnes autem mortuæ nunquam vendantur in Ordine.

25. Diſciplinæ, vel vigiliæ, ſeu quælibet alia Religionis exercitia, quæ noſtræ inſtitutionis non ſunt, nulli noſtrum, niſi Priore ſciente, & favente facere licet.

26. Nullus etiam Prior, vel Subditus, faciet abſtinentias, præterquam ab Ordine conſtitutas.

27. Sed ſi cui noſtrum Prior voluerit injungere, ut plus ſibi indulgeat in cibo, & ſomno, vel alia qualibet re, quam Statutum decernat, aut, e converſo, ſi durum, & grave aliquid præter Statutum ei imponere voluerit, repugnare ſas non habemus: ne cum ei reſtiterimus, non ei, ſed Domino, cujus erga nos vices gerit, reſiſtiſſe inveniemur. Licet enim multa ſint, & diverſa, quæ obſervamus: uno tamen, & ſolo obedientiæ bono, cuncta nobis fruſtuofa futura ſperamus.

De Minutionibus, Raſura, Infirmis, & Medicinis.

CAPUT UNDECIMUM.

1. Humanæ compatientes Infirmis, permittimus, etiamſi nullus omnino minuatur, eadem recreationes Monachis dari, quæ hætenus diebus minutionum, quando aliqui minuebantur, (a) conceſſa fuerunt. Igitur poſt octavas Paſchæ, poſt ſolemnitatem Apoſtolorum Petri, & Pauli, ſecunda hebdomada Septembris, Septimana ante Adventum, & hebdomada ante Quinquageſimam, licebit per tres dies feriales continuos bis reſicere, & recreationes juxta Domorum conſuetudines Viſitatorum Judicio approbatas habere.

2. Et ne ex hujusmodi minutionibus aliqui abuſus contra Ordinis intentionem, & formam Statutorum noſtrorum, ullo unquam tempore invaleant, aut tolerentur, ſtatuiſſimus, ut minutionum diebus prædictis Divinum officium, diurnum, pariter, ac nocturnum eadem gravitate, & devotione perſolvatur, qua cæteris diebus ferialibus ſuper annum ſolet perſolvi. Cui etiam omnes omnino interſint, niſi legitimo aliquo impedimento detineantur, & tunc etiam de licentia Præſidentis: alias beneficium minutionis ejuſdem dici amittant. Quod ut fieri poſſit, taliter per Præſidentes diſponantur ſpatia menta, uno tantum trium dierum prædictorum dari ſolita intra, vel extra Domum, quod omnes Veſperis intereſſe poſſint.

3. Pitantias autem, quæ dantur prædictis diebus, nolumus excedere pitantias illas, quæ quibuſvis feſtivis diebus anni, in qualibet Domo, dari ſolent. De quibus pitantiis ordinandis prohibemus omnino Monachis, ſe ullo modo introumittere, & hoc Priores, & Viſitatores faciant inviolabiliter obſervari, exceſſus reprimendo, & importunos, ac contradicentes ſua auctoritate compellendo, & digne puniendo.

4. Porro ſic minutionum recreationes concedi volumus, ut tamen jejunium ſexte ferie propter eas nunquam frangatur. Quod ſi propter aliquod impedimentum non poſſint in una hebdomada continuari tres dies minutionum: In tali caſu liceat anticipare, vel poſtponere dictas

minutiones, juxta arbitrium, & diſpoſitionem Præſidentis.

5. Raſura Monachorum fiat per totum Ordinem bis in menſe, in qua ſtrictè ſervetur ſilentium.

6. Infirmis ſecundum poſſibilitatem Domus omnia neceſſaria, & expedientia, charitative præparentur. Quia tamen, ſecundum B. Benedicti dicta, ne ſuperflua, vel impoſſibilia petendo vel murmurando ſervientes, ſibi contriſtent, diligenter moneantur attendere, & ut memores arrepti propoſiti, ſicut ſanos Religioſos a ſanis Sæcularibus debere cogitent diſcrepare; nec illa in Eremis, quæ vix in Urbibus inveniuntur, expoſcere. Omnino tamen Prior provideat, ne Infirmi a ſervitoribus, vel aliis negligantur. Verumtamen eſus carniſum, cui Ordo reuanciavit, nulli noſtrum conceditur, etiamſi ſit leproſus.

7. Prior diſpenſare poteſt circa Infirmos in comedendo lacticia diebus abſtinentiæ, & in Adventu, & etiam, ſi tamen Infirmis magnitudo id exigat, in quadageſima, in deponendo ciliſium, & caligas, & lecti duritiem minuendo: & Converſum, aut ſamulum, qui eos in cellis cuſtodiat miniſtrando. Procurator etiam, & Coquinarius diligentes, & benigni ſint circa Infirmos, & etiam circa hoſpites, & Mercenarios, quando eos contigerit ægrotare.

8. Infirmus, qui non poteſt Eccleſiam, & Conventum ſequi, debet ſi commode poſſit, intereſſe Capitulo. Quando autem, & quomodo Canonicas horas dicere teneatur, habetur in prima Statutorum parte.

9. Medicinis perraro, & nonniſi urgente neceſſitate, & cum licentia Prioris utimur: Similiter ſine licentia Prioris nullus noſtrum minuitur.

10. Si quæ Perſonæ Ordinis noſtri artis medicinæ fuerint perite, in extraneis medicinam nullatenus exercent, nec etiam in noſtris, niſi in levioribus inſirmitatibus, & in quibus nullum veriſimile mortis periculum timeri poſſit: niſi aliud neceſſitas aliquando exigere videatur.

11. Nullus noſtrum propter rupturam, vel alia quacumque cauſa ſe inciſi faciat, vel alium inciſat, niſi de licentia Prioris Carthufiæ, & cum conſilio probatorum Chirurgorum.

12. Nulla Perſona Ordinis noſtri ſuo Priori, aut Viſitatori in eſta ſit pro licentia obtinenda, ut mittatur extra Domum ad Medicos, aut alia loca: alioquin ſit in diſciplina Generali ad Ordinis voluntatem. Priores tamen eis de neceſſariis provideat in Domibus ſuis, prout eorum exiſtet inſirmitas, nec petant pro eis dictas licentias.

13. Natationes, & lotiones Corporum in Mari, Fluminibus, ſtagnis, vel ſimilibus aquis, tanquam parum honeſtas, & periculofas, omnino omnibus perſonis noſtri Ordinis prohibemus.

De Veſtimentis, utenſilibus Cella, & adificiis conſtruendis.

CAPUT DUODECIMUM.

1. Ad veſtitum accipimus tria cilicia, duo lumbaria, id eſt funiculos, quibus renes ſuper car-

(a) Qui extra tempus minutionum hic præfixum minuuntur, non poſſunt prætereſſe aliquam recreationem ſibi eſſe concedendam, quia iſta recreationes Statuti tantum temporibus annexæ ſunt.

carne præcingimus; Tunicas magnas, five Superiores duas, quæ nec nimis longæ sint, nec nimis breves; Cucullas totidem, quarum Caputia sint quadrata, nec duorum palmorum latitudinem excedant, in longum, vel in latum, Tunicellas parvas ad carnem, supra tamen Cili- cia, tres, Cucullas parvas duas, Caligarum paria tria, Pedulium quatuor, Pelliciam unam magnam, quæ sine speciali licentia nunquam findatur, Sagum pellibus suffultum unum, & Sagum simplex unum, Cingulum, seu Zonam unam, ex canabe, vel ex albo corio, aut ex utroque contextam, Calceos diurnos, & nocturnos, seu sabere, vel ligno compactos, quos a cæno, nive, & pluvia, quantum possumus custodire debemus, Pileos duos.

2. Officiales etiam quando terminos exeunt, & Novitii ubique in Conventu, Cappas nigras deferunt: (*) quarum Caputia trium palmorum in longitudine, & duorum cum dimidio in latitudine mensuram non transcendant. Ex Indulto etiam Apostolico, personæ Ordinis nostri possunt deferre Pileum, vel Capellum de filtro, Monachi scilicet nigrum, Conventus Castaneum cum Capta ejusdem coloris: in quibus tamen nulla ponatur curiositas, aut foderatura, vel circumferentia ex serico.

(*) Ordinatio anni 1643. Priores, ex Officiales, & quæcumque cano- nice præterea quæ in solo transi- tu accedentes ad Urbem de- ceat per eas incedant, hoc est cum cap- pa talati ad foemiam Or- dinis, nisi in- tegritas a Do- nibus suis vel de remotis, cogantur per paucos dies ex negotiorum occurrentia commorari, & exceptis ea- sibus impo- nitur.

3. Verum quoniam tanta est Regionum diversitas, ut frequenter, quod in una est necessarium in altera sit superfluum, & ita nulla possit certa, & universalis lex pro omnibus statui, concedimus in unaquaque Provincia, five Natione, omnia illa aut dari, aut negari indumenta, quæ Priorum, & Visitorum judicio, & pro Do- morum consuetudine, ac facultate, videbuntur esse danda, aut deneganda. Hortamur autem, & obsecramus in Visceribus Domini Nostri Jesu- Christi omnes, & singulos Priores, & Visitato- res nostri Ordinis, ut in his, & aliis etiam om- nibus suorum Subditorum necessitatibus, ac ve- ris indigentis sublevandis, quantum facultates Domorum patiuntur, cum omni charitate, & promptitudine se faciles exhibeant: nec omnino in hoc patiantur se juste reprehendi posse.

4. Ad lectum non utimur linteaminibus li- neis, sed laneis dumtaxat, ex aliquo grosso pan- no patriæ, nec lectis plumis, aut matris, seu matalatis, sed stramine, seu paleis solummodo, intra crassam, & asperam aliquam telam in modum Sacci inclusis, aut etiam solummodo desuper coopertis, vel pro consuetudine Provin- ciarum tectis panno crassiore aliquo. Et præter hæc habemus etiam Pulvinar, & linteamen unum laneum ex panno grosso, & coopertorium, vel coopertoria juxta consuetudinem Domorum: & necessitatem Personarum. Reliqua autem uten- silia Cella tam ad mensam, quam ad alios ne- cessarios usus, dentur unicuique quantum necesse- sitas, & ratio, judicio Prioris postulaverint.

5. Et quoniam ad omnes quidem Monachos, maxime tamen ad nos, humilitatem, attritionemque pannorum, & univerforum, quibus uti- mur utilitatem, paupertatem, & abjectionem, certum est pertinere: injungimus Prioribus, ut tam in induendis se ipsis, quam Religiosis, non alios emant, vel emi faciant pannos, quam grossos, & rudes juxta morem patriæ, & inten- tionem Ordinis, & omnem curiositatem, ac su- perfluitatem religiose simplicitati, & paupertati contrariam; a se & sibi Subditis removeant.

6. Propterea Cellas singulorum aliquoties perscrutentur, & si quid in Vestibus, libris, Ima- ginibus, & aliis utensilibus invenerint super- fluum, curiosum, aut Carthusianæ utilitati, & humilitati incongruum, omnino tollant, atque in utiliorem usum convertant, sine ulla persona- rum acceptatione. Nec quisquam Subditus præ- sumat inde murmurare, aut suum Superiorem, inquietare: alias, quoties id fecerit, toties ad terram comedat; aut aliter arbitrio Prioris ob suam contumaciam puniatur.

7. Visitatores etiam in actu visitationis soli- cite inquirent an ista observentur, & quos inven- erint culpabiles, acriter reprehendant; atque si opus fuerit qualitatem panni juxta præfens Sta- tutum præscribant: scientes se Supremo Judici districtam rationem reddituros: si in his negli- gentes fuerint inventi. Et ideo a se ipsis primum incipiant, & quod volunt, & debent in aliis re- formare. Id ipsi primum factis exhibeant. Licet nihilominus Prioribus, & aliis Officialibus extra terminos exeuntibus, vestes habere non melio- res, sed aliquantulum pro necessitate leviores.

8. Nullus Prior, Monachus, vel Conventus nostri Ordinis in itinere constitutus, Mantellum Sæcularem, seu Cappam a Caputo separatam, portare presumat: nisi propter imminenti pericu- lula evitanda: alioquin per Capitulum Generale, vel Visitatores, juxta casus, & Personæ exi- gentiam puniatur.

9. Porro interdicitur universis personis Or- dinis, ne emant, aut fieri faciant, vel etiam ob- lata recipiant in suos usus, cultellos, cochlearia, schyphos, fuscinulas, denticalpia, auriscalpia, Rolaria, seu coronas, Cruces, Agnus Dei, & cætera quæcumque ex auro, argento, lapide, pretioso, serico, aut ex alia pretiosa, & curiosa materia fuerint, ex toto, vel in parte. Quidquid vero tale quis habuerit, consignet illud in ma- nus sui Prioris: qui pro sua prudentia illud in- pios usus convertet. Ipsos tamen cereos Agnus Dei, & cæteras reliquias aureis, aut argenteis ornamentis inclusas, nullo modo intendimus prohibere, & alienare: sed volumus simpliciter, & honeste includi, & juxta cuiusque devotionem, de Prioris consensu, aut portari, aut etiam in Ecclesia inter alias reliquias servari.

10. Libros etiam quoscumque, deauratos, & inargentatos fieri, vel emi prohibemus: similiter omnia horologia parva portatitia prohibemus; nisi forte ex aliqua causâ rationabili Priores judi- caverint, aliquibus officialibus ea esse permittenda: & tunc talia esse debent, quæ non sint ullo modo curiosa, & pretiosa, sed, quæ viliori, & minori pretio emi possint. Majora pariter ho- rologia, seu excitatoria his tantum permittan- tur, quibus arbitrio Prioris videbuntur esse ne- cessaria: & ea talia sint, quæ nullo modo a Car- thusiana humilitate, & abjectione discrepent.

11. Tapetia universa, & eorum loco panni virides, five aliter quomodocumque colorati, nisi in Ecclesia, & Hospitio Nobilium, ubi est consuetudo; & cullini picturati, nisi in Ecclesia tantum in usu apud nos non habeantur.

12. Pelliciolas Vulpinas, & de animalibus silvestribus, & tunicas, ac Cucullas diurnas, de fustano, & sagia, & quascumque lineas interdicitur universis.

13. Nulla Domus, quæ debet ultra centum scuta, quoad ditiores Domos, vel quinquaginta quoad

quoad mediocres, vel vigintiquinque quoad mi- nores, licite possit edificare aliquid ædificium novum, nisi prius perolverit tale debitum, aut talem pecuniam habeat, vel de propinquo habi- tura sit, quam suo tempore pro tali debito resti- tuat Creditoribus: nisi forte ruinæ, aut majoris damni periculum immineret, si talis fabrica re- tardaretur, tunc enim, & non aliter poterit fieri.

14. Porro omnia curiosa, & superflua ædifi- cia omnino prohibemus universis, (*) ea vero, quæ licet non sint necessaria, utilia tamen, & commoda esse videbuntur, nullus facere præsu- mat sine consilio, & consensu sui Conventus, vel falem officialium, & duorum, ex discre- tionibus: & nisi uterque Visitor Provincie de- bite, & sufficienter informatus fuerit de com- moditate talis ædificii, & de loco, & forma ipsius, & de expensâ necessaria pro ejus constructione: & quod Domus, quæ vult tale ædificium fabrica- re, non sit gravata debitis aut aliis oneribus, sed bene provisâ suis omnibus necessariis, & præter hæc habeat, aut habere possit pecuniam ad tale ædificium requisitam. Quibus omnibus bene in- tellectis: Visitatores poterunt, & non alias, dare licentiam istud ædificandi, quam etiam licen- tiam, in scriptis, suis parvis sigillis munitam. Priori Domus relinquunt (*) si tamen tale ædi- ficium novum indigeat expensâ mille circiter scutorum quoad ditiores Domos, vel quingento- rum quoad mediocres, vel centum, quoad mi- nores, quæ non distant a Carthusia ultra tres dietas: non poterit edificari, nisi ultra prædicta omnia, accedat etiam licentia R. Patris. Quod si alter Visitorum ædificare voluerit, prædictis omnibus conditionibus servatis, tenebitur prius convocare suum Conventum, cum alio dis- creto Priore: qui examinatis omnibus prædictis, licentiam ei in scriptis dabit, vel si non proba- verint, denegabunt.

15. Picturas, & Imagines curiosas, aut ali- quid inhonesti habentes, in Ecclesiis, & Domi- bus Ordinis, five vitreis, five in tabulis, lapidi- bus, parietibus, & locis aliis, tanquam derogan- tes, & contrarias honestati morum, & nostræ Religionis simplicitati, & humilitati, reprehendi- mus: & ne de cætero fiant inhibemus. Jam- factas vero si commode, & sine scandalo fieri possit, tolli, & amoveri: vel ad honestatem, & devotionem reformari volumus. Et quod de pi- cturis, & Imaginibus hujusmodi, illud & de ædi- ficiis, Vestimentis, Equitaturis, & earum orna- tu, & cæteris rebus curiosis omnibus, ordinamus: super quo Visitatores diligenter invigilent. (Or- dinatio anni 1676. Ut tollantur abusus, qui sæpe irrepunt ex licentiis indeterminate obtentis circa ædi- ficia construenda unde accidit, ut curiosa, superflua, & a simplicitate Carthusiana aliena ædificia ad ædifi- cantis libitum non raro erigantur: statuimus, ut in- posterum nemini liceat uti licentia generali ædifican- di, nisi prius ipsius structura vestigium in plano, & etiam elevationis fabrica in altum delineatio, fuerint exhibita, & determinata, ac juxta n. 14. cap. 12. Secunda partis Statutorum nostrorum a Visitori- bus prius examinata, tandem a R. P. fuerint appro- bata, & subscripta, quibus postea nemini liceat ali- quid notabile in murorum ambitu addere, demere, aut immutare absque expressa licentia sub pena abso- lutionis tam inflicta per ordinationem Capituli Ge-

neralis anni 1602. quam quoad istam penam reno- vamus; ordinantes, ut nullus possit ædificia sub tali- bus indeterminate licentiis nunc incepta profecti, donec præfenti ordinationi satisfecerit.)

De Solitaria Vita Commendatione.

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

1. De commendatione vite solitaria, ad quam specialiter sumus vocati, pauca dicemus: scientes eam a multis Sanctis, & sapientibus, & tantæ auctoritatis, ut eorum vestigia non firmus calcare digni, copiose commendatam. Nostris enim ut in veteri, & novo maxime Testamento omnia pene majora, & subtiliora secreta, non in turbis tumultuosis, sed cum soli essent Dei famulus revelata fuisse, ipsosque Dei famulos, cum vel subtilius aliquid meditari, vel liberius orare, vel a terrenis per mentis excessum alienari cuperent: fere semper multitudinis impedi- menta vitasse, & solitudinis captasse commodi- tates.

2. Hinc factum est, ut aliquot exemplis ea, quæ diximus declararentur, quod in agrum ad me- ditandum Isaac solus egreditur: id enim ei non casuale, sed consuetudinarium fuisse credendum est. Quod Jacob præmissis omnibus solus reman- net, facie ad faciem Deum videt, nominis mu- tatione in melius, & divina simul benedictione ditatur: plus assequutus uno momento solus, quam toto tempore vite, comitatus.

3. Moses quoque, Elias, atque Eliseus soli- tudinem, testis est scriptura, quantum diligant; quantumve per eam in divinatorum secretorum, revelationibus crescant: quoque modo, & inter homines periclitentur assidue, & a Deo cum soli sunt, visitentur.

4. Sed & Hieremias solus sedet, quia Dei comminatione repletus est, potens dari aquam capiti suo, & oculis suis fontem lacrymarum, ut luceat interfectos populi sui, locum quoque ubi se tam sancto possit in opere liberius exerce- re postulat, dicens: Quis dabit mihi diversorium viatorum in solitudine? tanquam hoc in Civitate facere non vacaret: hoc modo indicans quan- tum impediatur socii gratiam lacrymarum. Quia etiam cum dixisset, Bonum est prætolari cum silentio salutari Dei. Quam salutis prætola- tionem maxime juvat solitudo: addidissetque, Bonum est viro cum portaverit jugum Domini ab adolescentia sua: ubi nos plurimum consolatur, qui propositum istud pene omnes a Juventute subivimus: adjecit, & ait: Sedebit solitarius, & tacebit: quia levabit se supra se. Omnia pene, quæ in hac nostra Institutione sunt, optime per quietem, solitudinem, silentium, & cælestium rerum amorem significans.

5. Quæ studia, suos alumnos quales efficiant, postea manifestat dicens: Dabit percutienti se ma- xillam, saturabitur opprobriis: quorum in altero patientia summa, in altero perfecta resulget hu- militas.

6. Joannes quoque Baptista, quo inter natos mulierum, juxta Salvatoris præconium, major nemo surrexit: quid solitudo securitatis, quidve utilitatis asserat, evidenter ostendit. Qui nec di- vinitus oraculis, quibus præditum fuerat, quod ab utero Spiritu Sancto repletus, in Spiritu, &

(*) Vide Ordinationem anni 1676, in fine hujus Capituli -- Ut tollantur &c.